

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobce: **Ing. Z. B.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2020 č. j. MSK 24398/2020, o přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín ze dne 6. 1. 2020 č. j. OPA/652/2020/Dor ve věci přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce konstatoval, že již v odvolání upozorňoval žalovaného na skutečnost, že místo, označované správním orgánem I. stupně jako chodník, chodníkem není. Žalovaný se nicméně ztotožnil s nesprávnou kvalifikací chodníku ze strany správního orgánu I. stupně. Žalobce uvedl,

Shodu s prvopisem potvrzuje

že chodník není v právních předpisech definován. Odkázal na českou státní normu ČSN 73 6110, z níž v odvolání vycházel a v žalobě z ní citoval. Zdůraznil, že tato norma definuje chodník jako část přidruženého dopravního prostoru určená zejména pro chodce. Chodník je oddělen od hlavního dopravního prostoru vertikálně nebo horizontálně. Vertikální oddělení tvoří zvýšená obruba, případně doplněná zábradlím, sloupky apod., horizontální oddělení může tvořit postranní dělicí (zelený pás) do šířky 3 m, příp. odvodňovací proužek (viz 3.1.1), nebo cyklistický pruh/pás a dále varovný pás podle zvláštního předpisu. Žalobce dále uvedl, že chodník zmiňuje shora citovaná norma opětovně v bodě 10.1.2.12 a citoval v žalobě příslušnou pasáž. Namítal, že v místě, kde bylo vozidlo zaparkováno, nebyla ani zvýšená obruba ani varovný pás a údajný „chodník“ nebyl ani nijak jinak oddělen od vozovky. I s přihlédnutím ke skutečnosti, že cca 4 m proluka mezi zelenými pásy v místě, kde není přechod pro chodce ani vjezd do budovy, nedává jiný smysl, než je právě umožnění parkování. Veškerá argumentace správního orgánu I. stupně i žalovaného stran existence chodníku je dle žalobce zjevně účelová, zcela nesprávná a nepřezkoumatelná. I v Novém Jičíně je naprosto běžné, že povrch vozovky se mění, asphalt střídá dlažba či (jako v místě údajného přestupku) zámková dlažba. Zdůraznil, že pokud považuje správní orgán I. stupně za natolik zásadní, aby v daném místě vozidla neparkovala, je jeho právem (a povinností) zasadit se o zajištění takového označení daného místa, aby byla existence jím tvrzeného chodníku zřejmá všem účastníkům provozu na pozemních komunikacích. Závěr správního orgánu I. stupně o „snížení chodníku“ z důvodu odvodňování považuje za zjevně účelové, což žalovaný blahosklonně přešel, a místní dopravně-stavební uspořádání vozovky s tímto závěrem naprosto nekoresponduje (nikde v okolí se nenacházejí žádné odvodňovací žlaby či vpustě), stejně jako se závěrem, že má snížení obruby „chodníku“ umožnit bezbariérové přecházení přes vozovku. Dle žalobce pokud by v daném místě např. vozičkář zahájil přecházení vozovky a dodržoval zásady bezpečného přecházení, byl by nutným následkem takového přecházení velice tvrdý náraz do cca 20 cm vysokého obrubníku nacházejícího se na protější straně vozovky. Žalobce vyslovil názor, že nesmyslné závěry správního orgánu I. stupně žalovaný žádným způsobem neprovedl a naopak v nesmyslných a účelových úvahách správní orgán I. stupně podpořil. Za naprosto skandální považuje žalobce úvahu žalovaného o tom, že postavení vozidla naopak prokazuje, že jeho řidič si byl dobře vědom smyslu určení vydlážděné plochy vedle vozovky. Tento závěr je dle žalobce nepřezkoumatelný.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žaloba obsahuje v podstatě jedinou žalobní námitku, a to, že dané místo není chodníkem ve smyslu § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu. K tomu žalovaný konstatoval, že místo, na kterém stálo vozidlo, jehož je žalobce provozovatelem, je jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností chodníkem, což je zcela zřejmé z fotografií pořízených strážníky městské policie. V podrobnostech žalovaný zcela odkázal na obsah spisu a odůvodnění obou správních rozhodnutí.
4. O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v rozhodném znění, provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

7. Podle ust. § 10 odst. 3 téhož zákona, provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
8. Podle ust. § 53 odst. 2 téhož zákona, jiní účastníci provozu na pozemních komunikacích než chodci nesmějí chodníku nebo stezky pro chodce užívat, pokud není v tomto zákoně stanoveno jinak.
9. Ze správních spisů byly zjištěny následující skutečnosti. Rozhodnutím Městského úřadu Nový Jičín ze dne 6. 1. 2020 č. j. OPA 652/2020/Dor byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti zákonu o silničním provozu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Ford Focus, RZ X porušil ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, když nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, a to tím, že dne 16. 6. 2018 v době nejméně od 09:15 hodin do 09:30 hodin v Novém Jičíně na ulici Revoluční u domu č. 1525/6, kde neznámý řidič motorového vozidla tovární značky Ford Focus, RZ X neoprávněně stál na chodníku, čímž porušil ust. § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání vykazujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobci jako provozovateli vozidla byla za spáchání přestupku uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku částkou 1 000 Kč a dále bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 8. 4. 2020 č. j. MSK 24398/2020, jímž odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Správní orgány vycházely z listiny – výzva pro nepřítomného pachatele přestupku ze dne 16. 6. 2018, v němž je uvedeno, že v době od 09:15 hodin do 09:30 hodin bylo zjištěno nedovolené stání vozidla značky Ford, RZ X v Novém Jičíně na ulici Revoluční u domu č. p. 6. Spis obsahuje rovněž fotografie pořízené na místě zasahujícími strážníky Městské policie. Fotografie zachycují předmětné vozidlo stojící pravými koly za sníženým obrubníkem na zámkové dlažbě mimo vozovku, která je vyasfaltovaná. Chodník je oddělen od vozovky sníženým obrubníkem. Jedna z fotografií zachycuje také chodce kráčejícího po chodníku. Z fotodokumentace je zcela jednoznačně rozpoznatelné, kde se nachází hranice mezi komunikací a chodníkem. Z jedné z fotografií je zřejmé, že obrubník oddělující chodník a vozovku je snížen v místě naproti vchodu do budovy, přičemž vchod tvoří dvoukřídlé prosklené dveře a nad nimi na prosklené části je nápis Dům s pečovatelskou službou.
10. V dané věci správní orgány posuzovaly stání vozidla na chodníku, které je obecně zakázáno. Citované ust. § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu zakazuje řidiči užít chodníku mimo jiné ke stání, není-li stanoveno jinak. Ze správního spisu především nevyplývá, že by v daném místě bylo povoleno stání vozidel na chodníku, a ani žalobce toto netvrdí. Co se týče pojmu „chodník“ pak ten není v žádném právním předpise definován, jak plyne i ze soudní judikatury, přičemž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 1. 2018 č. j. 6 As 333/2017-33 uvedl, že je nutné vycházet z významu pojmu chodník v obecné řeči a že rozhodující je pouze faktický stav na místě, který by měl být zřejmý z pořízených fotografií místa spáchání přestupku. Z fotografií obsažených ve správním spise lze dospět ke zcela jednoznačnému závěru, jak to učinily správní orgány obou stupňů, že místo, kde stálo vozidlo žalobce, je chodník. Soud se zcela ztotožňuje s argumentací správního orgánu I. stupně na str. 9, přičemž správní orgán vycházel i ze zjištění ze sdělení bytové referentky, odboru bytového pro Městský úřad Nový Jičín paní A. Z., která uvedla, že označený dům s nápisem Dům s pečovatelskou službou nad vchodem je nyní domem se zvláštním určením, v němž se nacházejí bytové a nebytové prostory, přičemž městské byty jsou určeny pro občany města Nový Jičín, kteří jsou ve starobním důchodu nebo invalidním důchodu pro II. nebo III. stupeň. V minulosti se jednalo o dům s pečovatelskou službou. Dle názoru soudu je proto zcela pochopitelné, že před vchodem do domu je obrubník snížený a slouží pro bezbariérový přístup, pro pohyb invalidních vozíků, kočárků apod., jak zcela přiléhavě uvedly

správní orgány. Námitky žalobce, že v místě, kde stálo vozidlo, nebyla ani zvýšená obruba ani varovný pás a že chodník nebyl ani nijak oddělen od vozovky, jsou nedůvodné a uvedená tvrzení žalobce jsou v příkrém rozporu s obsahem správního spisu, zejména již zmíněnými fotografiemi. Soud na rozdíl od žalobce nepovažuje závěry správních orgánů obou stupňů za nesmyslná, jak tvrdí v žalobě žalobce. Naopak se s úvahami správních orgánů i stran vysvětlení, proč je obrubník snížený v daném místě naproti vchodu do budovy, zcela ztotožňuje. Odkazoval-li žalobce v žalobě na českou státní normu ČSN 73 6110, pak k tomu je nutno uvést, že § 4 odst. 1 věta druhá zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že česká technická norma není obecně závazná. Nelze proto považovat za důvodnou námitku žalobce, že provedení chodníku v daném místě neodpovídalo uvedené normě a že tam nebyla ani zvýšená obruba, ani varovný pás a že chodník nebyl nijak jinak oddělen od vozovky. K tomu soud opakuje, že chodník a vozovka byly zcela zřetelně odděleny sníženým obrubníkem a bylo tak jednoznačně rozpoznatelné, kde se nachází hranice mezi komunikací a chodníkem.

11. Soud uzavírá, že nebyly zjištěny žádné vady, které by měly za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
12. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27.10.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně